

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený X,
státní příslušnost Republika Uzbekistán
bytem X
zastoupený Mgr. Pavolem Kehlem, advokátem
sídlem Panská 6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-03912/PP-2022

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 22. 3. 2022 o vydání povolení k přechodnému pobytu, evidované pod sp. zn. OAM-03912/PP-2022, a to ve lhůtě patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 470 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta Mgr. Pavla Kehla.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Uvedl, že je žadatelem o udělení povolení k přechodnému pobytu. Žalovaný správní orgán vede správní řízení o žádosti poté, co byla věc vrácena rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 23. 8. 2024, čj. 5 Azs 123/2024-50. Následně byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti písemností ze dne 22. 10. 2024, která byla žalobci prostřednictvím datových schránek jeho právního zástupce doručena dne 24. 10. 2024. K odstranění vad žádosti byla žalobci stanovena lhůta 14 dnů. Žalobce tyto vady ve stanovené lhůtě odstranil.

Žalobní body

2. Žalobce namítl, že od vrácení věci Nejvyšším správním soudem k novému správnímu řízení uplynula doba delší čtyř měsíců. Správní orgán je povinen v řízení o jeho žádosti rozhodnout ve lhůtě šedesáti dnů podle ustanovení § 169t odst. 6 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu“). Žalobce zdůraznil, že věc již byla podrobena soudnímu přezkumu jak Městského soudu v Praze, tak i Nejvyššího správního soudu, a správní orgán je povinen se řídit právním názorem Nejvyššího správního soudu ve výše zmíněném rozsudku.

3. Žalobce se dne 28. 11. 2024 obrátil s návrhem na přijetí opatření proti nečinnosti na nadřízený správní orgán – tedy na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. O tomto návrhu nebylo do dne podání žaloby rozhodnuto, zároveň pak nebylo rozhodnuto ani ve věci samé, o čemž svědčí i žalobcem přiložená informace na webovém portálu žalovaného ohledně stavu správního řízení. Žalobce se tedy bezvýsledně obrátil na nadřízený správní orgán, a to v době před více než měsícem, kdy tento návrh se minul účinku, respektive žalobce neobdržel na tento návrh žádnou odpověď.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel, že by byl ve věci nečinný, a navrhl soudu, aby žalobu zamítl. Žalovaný prováděl a provádí nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Veškeré informace jsou součástí přiloženého správního spisu, který souhlasí s originálem. Posledním úkonem žalovaného byla žádost o poskytnutí součinnosti ze dne 10. 12. 2024, ve které správní orgán požádal o součinnost Obvodní soud pro Prahu 4, přičemž správní orgán dosud neobdržel požadovanou součinnost.

5. K opatření proti nečinnosti, kterým se žalobce domáhal ochrany u Komise před nečinností správního orgánu, žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že dne 19. 12. 2024 Komise vydala opatření čj. MV-178314-4/SO-2024, ve kterém správnímu orgánu nařídila, že je ve věci povinen rozhodnout do šedesáti dnů ode dne doručení opatření, přičemž opatření bylo správnímu orgánu doručeno téhož dne (19. 12. 2024), lhůta do vydání rozhodnutí ve věci svědčí správnímu orgánu do 17. 2. 2025 včetně.

6. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl, a s přiznáním nákladů řízení nesouhlasí, neboť žalovaná nečinnost k datu podání vyjádření k žalobě netrvá, respektive dosud neuplynula lhůta stanovená nadřízeným správním orgánem v opatření proti nečinnosti k vydání rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

7. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.

8. Soud dále ověřil, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky k ochraně proti tvrzené nečinnosti, a to návrhem na vydání opatření podle ustanovení § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, ze dne 28. 11. 2024.

9. Městský soud v Praze o věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce výslovně souhlasil a žalovaný na výzvu soudu o nařízení ústního jednání výslovně nepožádal. Má se tak za to, že souhlas učinil konkludentně (ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz též rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu, též online na www.nssoud.cz).

10. Soud přistoupil k posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).

11. Žalobce spatřuje nečinnost v tom, že žalovaný ve lhůtě nevydal rozhodnutí o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnaneckou kartu. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na konkrétní okolnosti případu je žaloba důvodná.

12. Podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*

13. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší než kterou určuje zvláštní zákon.*

14. Žalobce v žalobě argumentoval, že podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců je žalovaný povinen o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rozhodnout ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti.

15. Nečinnost správního orgánu je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Zároveň platí, že ne každá nečinnost je přičitatelná správnímu orgánu. Má-li nečinnost původ ve vystupování účastníka, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. Vzhledem k tomu, že Komise v posuzované věci dospěla k závěru, že žalovaný je nečinný, a vyhověla tak žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti, je presumována nečinnost žalovaného před

vydáním opatření a správní soud není oprávněn tento závěr přehodnocovat (rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, publikovaný pod č. 2785/2013 ve Sbírce NSS).

16. Nadřízený správní orgán konstatoval, že žalovaný byl ke dni vydání opatření (19. 12. 2024 – pozn. soudu) nečinný, neboť nerozhodl o žádosti žalobce. Tento stav trvá i v době rozhodování soudu o podané žalobě.

17. Městský soud z vyjádření účastníků řízení a z obsahu správního spisu seznal, že žalobce podal dne 22. 3. 2023 žádost o udělení přechodného pobytu na území České republiky. Ve věci postupně rozhodl žalovaný správní orgán, odvolací správní orgán, Městský soud v Praze a Nejvyšší správní soud, který poslední rozhodnutí ve věci samé zrušil a věc znovu vrátil žalovanému k dalšímu řízení rozsudkem ze dne 23. 8. 2024, čj. 5 Azs 123/2024-50. Následně byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti písemností žalovaného ze dne 22. 10. 2024, která byla žalobci prostřednictvím datových schránek jeho právního zástupce doručena dne 24. 10. 2024. K odstranění vad žádosti byla žalobci stanovena lhůta 14 dnů. Žalobce tyto vady ve stanovené lhůtě odstranil. Doposud posledním úkonem žalovaného v řízení byla žádost o poskytnutí součinnosti ze dne 10. 12. 2024, ve které správní orgán požádal o součinnost Obvodní soud pro Prahu 4, přičemž správní orgán dosud neobdržel požadovanou součinnost.

18. Žalobce se dne 28. 11. 2024 obrátil s návrhem na přijetí opatření proti nečinnosti na nadřízený správní orgán – tedy na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Dne 19. 12. 2024 Komise vydala opatření čj. MV-178314-4/SO-2024, ve kterém správnímu orgánu nařídila, že je ve věci povinen rozhodnout do šedesáti dnů ode dne doručení opatření, přičemž opatření bylo správnímu orgánu doručeno téhož dne (19. 12. 2024), lhůta do vydání rozhodnutí ve věci svědčí správnímu orgánu do 17. 2. 2025 včetně.

19. Z výše uvedeného podle názoru soudu plyne, že žalovaný nesplnil svou povinnost rozhodnout do 60 dnů ode dne doručení opatření proti nečinnosti.

20. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že nynější aktivita nemůže zhojit nečinnost žalovaného, která provází předmětné řízení od okamžiku vrácení věci k novému rozhodnutí Nejvyšším správním soudem. K tomuto soud poukazuje především na to, že žádost o udělení přechodného pobytu byla podána v březnu 2023, a přestože si je vědom toho, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí nadřízeného správního orgánu bylo ve správním soudnictví zrušeno, což nepochybně mělo potenciál zpomalit celý proces rozhodování o žádosti, nicméně nečinnost žalovaného byla objektivně zjištěna Komisí dne 19. 12. 2024 a ani po vydání opatření proti nečinnosti žalovaný ve věci nerozhodl. Je proto zcela v rozporu se zásadou procesní rychlosti, aby nebylo o věci žalovaným rozhodnuto ani po téměř dvou letech od podání předmětné žádosti, když je mu k tomu určena lhůta v délce šedesáti dnů.

21. Ani argumentace žalovaného stran toho, že věc je bezprostředně před vyřízením, je tak i s ohledem na výše uvedené irelevantní a nemůže obstát. Jednání žalovaného je v rozporu nejen s výše citovanými ustanoveními zákona, nýbrž také se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení obsažené v ustanovení § 6 správního řádu. Soud považuje za potřebné v této souvislosti připomenout, že správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V této věci z výše uvedených důvodů proto nemůže být o nečinnosti správního orgánu (žalovaného) pochyb.

Závěr a náklady řízení

22. Žaloba je důvodná, neboť žalovaný je ohledně žádosti žalobce i nadále nečinný. Soud proto postupem podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost o žádosti rozhodnout, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Lhůtu ke splnění této povinnosti soud určil především s přihlédnutím k dosavadní délce řízení.

23. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má právo na jejich náhradu. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), za které mu náleží odměna 3 100 Kč/úkon převzetí a příprava zastoupení [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], respektive 4 620 Kč/úkon podání žaloby podle téhož ustanovení advokátního tarifu, ovšem po novele provedení vyhláškou č. 258/2024 Sb., společně s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za první a 450 Kč za druhý úkon. Zástupce žalobce nedoložil soudu, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto soud přiznal žalobci na náhradě nákladů řízení částka ve výši 10 470 Kč.

24. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2025

pokračování
1/2025
Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu

11 A